

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător: Olga Cojocaru
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Vl.Clima, A.Malîi, E.Palanciuc

DECIZIE

10 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

Având în componență sa:

Președintele ședinței,

Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Nicolae Craiu și Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de către Dubovițchii Serghei prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bîrcă Ludmila,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, mun. Chișinău împotriva lui Dubovițchii Serghei privind încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018,

c o n s t a t ă:

La 24 februarie 2017, reclamanta Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, mun. Chișinău (în continuare ÎMGFL – 14) împotriva lui Dubovițchii Serghei privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, în baza contului personal deschis la ÎMGFL – 14 pe numele pârâtului, SA „Termoelectrica” (până la denumire SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” mun. Chișinău – succesor în drepturi al SA „Termocom” în procedura falimentului) a livrat energie termică.

Mai indică reclamanta că, pârâtul Dubovițchii Serghei nu a achitat serviciile prestate, iar datoria pentru energia termică formată la data de 01 februarie 2017, constituia suma de 2601,96 lei, fapt ce în opinia reclamantei se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

A mai indicat reclamanta că, Gestionarul Fondului Locativ și SA „Termoelectrica” se află într-o situație financiară precară, creată din cauza rău-

platnicilor, care nu achită la timp costul serviciilor prestate, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta SA „Termoelectrica”, inclusiv prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată, încasarea din contul pârâtului Dubovițhii Serghei în beneficiul ÎMGFL – 14 a datoriei pentru consumul energiei termice pentru perioada februarie 2013 – ianuarie 2017 în sumă de 2601,96 lei și încasarea din contul pârâtului Dubovițhii Serghei în beneficiul său a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei și a citării publice în sumă de 150 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 14 iulie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „Termoelectrica” a fost admisă integral, după cum urmează. S-a încasat din contul lui Dubovițhii Serghei în beneficiul ÎMGFL – 14 datoria pentru consumul energiei termice pentru perioada februarie 2013 – ianuarie 2017 în sumă de 2601,96 lei. Totodată, s-a dispus încasarea din contul lui Dubovițhii Serghei în beneficiul SA „Termoelectrica” a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii în sumă de 270 lei și a citării publice în sumă de 150 lei, iar în total suma de 420 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 februarie 2018, Dubovițhii Serghei a declarat apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei să fie respinsă ca fiind nefondată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului depusă de către Dubovițhii Serghei a fost respinsă și restituită cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului legal de declarare.

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la 23 martie 2018, Dubovițhii Serghei prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bîrcă Ludmila a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel de la faza primirii cererii de apel.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată pe motiv că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural, or, instanța de apel urma să țină cont de normele de drept naționale, cât și de practica CEDO, în vederea neîngrădirii dreptului privind accesul liber la justiție, fapt ce în prezenta speță nu se atestă.

Susține recurentul că, apelul a fost declarat în termen, pe motiv că, nu a asistat la pronunțarea dispozitivului hotărârii instanței de fond, iar copia dispozitivului hotărârii ar fi primit-o la 30 ianuarie 2018.

În conformitate cu prevederile art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, având în vedere faptul că, încheierea recurată a fost pronunțată la 21 martie 2018 (f.d.76), iar recursul înaintat

de către Dubovițchii Serghei prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bîrcă Ludmila a fost depus la 23 martie 2018 (f.d.81).

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dubovițchii Serghei prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bîrcă Ludmila, urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Așadar, din conținutul recursului declarat de Dubovițchii Serghei prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bîrcă Ludmila, rezultă că, recurentul nu este de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, prin care cererea privind repunerea în termenul de declarare a apelului depusă de către Dubovițchii Serghei a fost respinsă, iar cererea de apel a fost restituită ca fiind depusă cu omiterea termenului legal de declarare (f.d.81-83).

La fel, s-a constatat că, pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a reținut că, apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu a prezentat careva motive care ar justifica depășirea termenului de declarare a apelului (f.d.76-79).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel despre necesitatea respingerii cererii privind repunerea în termenul de declarare a apelului și restituirii cererii de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului legal de declarare, justă.

În acest context, Colegiul reiterează prevederile art. 362 alin. (1) CPC, care statuează că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs relevă că, dispozitivul hotărârii instanței de fond a fost pronunțat la 14 iulie 2017 (f.d.42).

Concomitent, din materialele dosarului Colegiul reține că, cererea de apel înaintată de către Dubovițchii Serghei împotriva hotărârii primei instanțe, a fost înregistrată la 05 februarie 2018 (f.d.50).

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a reitera și prevederile art. 110 CPC, care indică că, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Totodată, potrivit art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin urmare, în speță, termenul de declarare a apelului și-a început curgerea la 15 iulie 2017, ziua imediat următoare datei emiterii dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la 14 august 2017, aceasta fiind ultima zi de depunere a

apelului, cu toate acestea, apelul a fost depus abia la 05 februarie 2018, fapt ce denotă depunerea apelului cu încălcarea termenului de declarare.

Cât privesc argumentele recurentului Dubovițhii Serghei precum că, a omis întemeiat termenul de declarare a apelului pe motiv că, copia dispozitivului hotărârii instanței de fond ar fi primit-o la 30 ianuarie 2018, instanța de recurs le consideră neîntemeiate și care urmează a fi respinse. Or, potrivit modificărilor operate prin Legea nr.155 din 05 iulie 2012, în vigoare din 30 noiembrie 2012, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și nu din momentul primirii copiei hotărârii sau a dispozitivului acesteia, cum prevedea anterior norma procesuală.

Nu poate fi reținut ca temei de a considera că apelul a fost depus în termen nici argumentul recursului precum că, recurentul Dubovițhii Serghei nu a asistat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, or, ultimul a fost legal citat, despre data, ora și locul ședinței de judecată anterioare pronunțării dispozitivului hotărârii din 05 aprilie 2017, însă copia citației nu a fost recepționată de către recurent din motive ce nu depind de voința instanței – pentru că destinatarul nu s-a prezentat la oficiul poștal pentru a ridica corespondența, ceea ce se confirmă prin informația corespunzătoare anexată la dosar, din care rezultă că citația a rămas nereclamată (f.d.26-27). În acest context, deși neprezentarea la oficiul poștal pentru ridicarea corespondenței a fost apreciată de instanța de fond ca fiind citare legală, totuși recurentul a mai fost legal citat, despre data, ora și locul ședinței de judecată când a fost pronunțat dispozitivul, prin citare publică (f.d.35-36).

Prin urmare, instanța de recurs remarcă că, instanța de fond i-a oferit recurentului – pârât Dubovițhii Serghei posibilitatea de a-și argumenta și dovedi poziția procesuală în cadrul procesului de judecată, însă dânsul nu s-a folosit de acest drept.

Aici se menționează că, recurentul Dubovițhii Serghei prin lege era obligat să respecte termenul de contestare cu apel de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, condiție ce nu se atestă în prezenta speță.

Alte circumstanțe în motivarea repunerii în termen a apelului nu au fost invocate.

În astfel de circumstanțe, Colegiul conchide că, instanța de apel întemeiat a respins cererea de repunere în termen a apelului și corect a restituit cererea de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare, având în vedere că argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen a apelului sunt neîntemeiate.

Or, în cazul admiterii cererii și repunerii apelului declarat de Dubovițhii Serghei pe rol, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ceea ce este inadmisibil.

În cauzele Ceachir contra Moldovei din 15 ianuarie 2008 și Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că prin neaducerea vreunui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârâți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale încalcă drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Luînd în considerație cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sînt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Dubovițhii Serghei prin intermediul reprezentantului său – avocatul Bîrcă Ludmila.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 14, mun. Chișinău împotriva lui Dubovițhii Serghei privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean